

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. a Mgr. Petra Šebka v právní věci žalobce: **L. Č.**, bytem O. 92, Ž. n. D., zastoupený ARIADNA, s.r.o., se sídlem Bořivojova 21, Praha, proti **žalovanému: Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 31, Brno, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20.9.2013, č.j. 23304/13/5000-14100-703916,

t a k t o :

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 20.9.2013, č.j. 23304/13/5000-14100-703916, kterým žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Finančního úřadu ve Zlíně ze dne 20.2.2013, č.j. 266599/13/3301-24801-711287, kterým byla žalobci podle zákona č. 586/1992

Sb., o daních z příjmů (dále jen „zákon o daních z příjmů“), za zdaňovací období roku 2008 doměřena daň z příjmů fyzických osob ve výši 4 357 545 Kč a současně uložena povinnost uhradit penále z doměřené daně v částce 871 509 Kč.

Žalovaný dospěl ke stejnému závěru jako Finanční úřad ve Zlíně (dále jen „správce daně“), že žalobce neprokázal výdaje v celkové výši 29 050 384 Kč za nákup materiálu a montážních prací od společnosti REALSTEEL s.r.o. Důkazní prostředky, zejména rámcová smlouva o dílo ze dne 4.1.2008, fotografie, faktury a příjmové pokladní doklady dodavatele, a ani svědecká výpověď bývalého jednatele společnosti REALSTEEL s.r.o. F. V., neprokázaly faktické uskutečnění obchodních případů, tj. že fakturovaný materiál a montážní práce byly dodány právě společností REALSTEEL s.r.o. a této společnosti uhrazeny v hotovosti dle evidovaných pokladních dokladů. Komplexním vyhodnocením důkazních prostředků ve spojení s výsledky dožádání správce daně příslušného společnosti REALSTEEL s.r.o. a údajného subdodavatele společnosti SDN s.r.o. žalovaný dospěl k závěru, že žalobce neprokázal skutečné vynaložení deklarovaných výdajů.

Závěry žalovaného nyní žalobce napadá podanou žalobou.

II. Shrnutí žalobní argumentace

Žalobce v žalobě namítá, že výpověď svědka F. V., bývalého jednatele společnosti REALSTEEL s.r.o., hodnotil správce daně jako nevěrohodnou pouze proto, že svědek vypovídal o daných transakcích dne 29.3.2012 jinak, než dne 26.11.2008. Správce daně však nepřihlédl k tomu, že zapamatovat si požadované bližší skutečnosti se značným časovým odstupem je nad lidské možnosti, přičemž společnost REALSTEEL s.r.o. realizovala každý rok více akcí. Z tohoto důvodu se jeví jako pravděpodobné, že blíže skutečnosti byl obsah výpovědi svědka učiněné dne 26.11.2008. Správce daně dále podle žalobce nehodnotil výpověď svědka ve spojení s ostatními důkazními prostředky, zejména s fakturami a pokladními doklady, které byly podepsány jednatelem F. V. Právě fakturace a fotodokumentace, k níž žalobce poskytl vysvětlení, svědčí o tom, že objednané práce byly skutečně provedeny.

Správce daně neuvedl ani žádnou úvahu o tom, kdo podle jeho názoru práce prováděl a z jakého důvodu by je žalobce dodavateli hradil, pokud by ve skutečnosti nebyly provedeny. Žalobce nemůže nést důsledky toho, že nynější jednatel společnosti REALSTEEL s.r.o. není dostupný, stejně jako účetnictví této společnosti. Podle žalobce předložené důkazní prostředky naopak prokazují, že plnění bylo skutečně realizováno. Společnosti REALSTEEL s.r.o. přitom byla zrušena registrace k dani z přidané hodnoty až ke dni 28.11.2008, přestože správce daně uvedl, že od čtvrtého čtvrtletí roku 2007 si neplnila svoje daňové povinnosti. Rámcová smlouva, kterou žalobce uzavřel se společností REALSTEEL s.r.o., pak obsahovala pouze překlep,

přičemž společnost REALSTEEL s.r.o. podle svého živnostenského oprávnění realizovala i montáže konstrukcí. Podle žalobce naopak správce daně žádným důkazním prostředkem předložené doklady nevyvrátil a nesplnil tak svoji důkazní povinnost.

Žalobce dále namítá, že dodatečný platební výměr je nepřezkoumatelný, neboť zpráva o daňové kontrole ani seznámení s výsledky kontrolního zjištění neobsahují hodnocení důkazních prostředků. Správce daně tak porušil § 88 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu (dále jen „daňový řád“), přičemž tuto vadu nelze v odvolacím řízení již zhojit, a žalovaný proto měl prvostupňové rozhodnutí správce daně zrušit a daňové řízení zastavit.

Na základě výše uvedených argumentů, rozvedených blíže v replice k vyjádření žalovaného, se žalobce domáhá zrušení napadeného rozhodnutí. Žalobce setrval na svém procesním stanovisku po celou dobu řízení před soudem.

III. Shrnutí procesního stanoviska žalovaného

Žalovaný ve svém vyjádření odkazuje na obsah napadeného rozhodnutí a argumenty v něm uvedené. Zdůrazňuje, že žalobce svá tvrzení nedoložil důkazními prostředky takové důkazní síly, jež by spolehlivě svědčily o faktickém uskutečnění předmětných zdanitelných plnění tak, jak bylo uvedeno na daňových dokladech, a neunesl tudíž své důkazní břemeno ve smyslu daňového řádu a zákona o daních z příjmů, konkrétně § 24 odst. 1 zákona o daních z příjmů.

Zpráva o daňové kontrole i seznámení s výsledkem kontrolního zjištění pak obsahuje závěry správce daně, které plně korespondují s požadavkem na volné hodnocení důkazů, a zpráva o daňové kontrole obsahuje všechny náležitosti ve smyslu § 88 odst. 1 daňového řádu.

Žalovaný proto navrhl, aby soud žalobu zamítl jako nedůvodnou, a na svém procesním stanovisku setrval během celého řízení před soudem.

IV. Právní posouzení věci

Žaloba byla podána včas (§ 72 s.ř.s.), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).

Soud napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodování žalovaného a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Daňová kontrola daně z příjmu fyzických osob byla u žalobce zahájena dne 19.7.2010, tedy ještě za účinnosti zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, a dokončena byla podle příslušných ustanovení daňového řádu (§ 264 daňového řádu) projednáním Zprávy o daňové kontrole č.j. 227234/13/3301-05406-705637 dne 6.2.2013 (dále jen „zpráva o daňové kontrole“). Spornou otázkou v posuzované věci je, zda žalobce prokázal skutečné vynaložení nákladů v celkové výši 29 050 384 Kč, uplatněných v daňovém přiznání k dani z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2008 na základě faktur za nákup materiálu a montážních prací od dodavatele – společnosti REALSTEEL s.r.o.

Podle § 24 odst. 1 věty první zákona o daních z příjmů ve znění rozhodném pro příslušné zdaňovací období se výdaje (náklady) vynaložené na dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů pro zjištění základu daně odečtou ve výši prokázané poplatníkem a ve výši stanovené tímto zákonem a zvláštními předpisy.

Podle § 92 odst. 3 a 4 daňového řádu prokazuje daňový subjekt všechny skutečnosti, které je povinen uvádět v řádném daňovém tvrzení, dodatečném daňovém tvrzení a dalších podáních. Pokud to vyžaduje průběh řízení, může správce daně vyzvat daňový subjekt k prokázání skutečností potřebných pro správné stanovení daně, a to za předpokladu, že potřebné informace nelze získat z vlastní úřední evidence.

Podle § 92 odst. 5 písm. c) daňového řádu správce daně prokazuje skutečnosti vyvracející věrohodnost, průkaznost, správnost či úplnost povinných evidencí, účetních záznamů, jakož i jiných záznamů, listin a dalších důkazních prostředků uplatněných daňovým subjektem.

Podle § 92 odst. 7 daňového řádu správce daně po provedeném dokazování určí, které skutečnosti považuje za prokázané a které nikoliv, a na základě kterých důkazních prostředků; o hodnocení důkazů sepíše úřední záznam, pokud se toto hodnocení neuvádí v jiné písemnosti založené ve spise.

Daňové řízení je postaveno na zásadě, že každý daňový subjekt má povinnost sám daň přiznat, tedy má břemeno tvrzení, ale také povinnost toto své tvrzení doložit, tj. nese i břemeno důkazní. Daňový subjekt proto splní svoji povinnost důkazní ve vztahu k tvrzením, která správci daně přdestře, prokáže-li tato tvrzení svým účetnictvím, ledaže správce daně prokáže, že ve vztahu k těmto tvrzením jsou předložené doklady nevěrohodné, neúplné, neprůkazné nebo nesprávné. Správce daně nemá povinnost prokázat, že údaje o určitém účetním případě jsou v účetnictví daňového subjektu zaznamenány v rozporu se skutečností, je však povinen prokázat, že o souladu se skutečností existují natolik vážné a důvodné pochyby, že činí tyto doklady nevěrohodnými, neúplnými, neprůkaznými nebo nesprávnými. Pochybnosti mohou způsobit nesrovnalosti týkající se konkrétního obchodního případu, které jsou vyvolány např. nedostatkem spolehlivých informací.

Unese-li správce daně své důkazní břemeno, je na daňovém subjektu, aby prokázal soulad jím deklarovaných obchodních případů se skutečností, tj. aby setrval na svých původních tvrzeních a doložil, že přes vzniklé pochyby se sporný účetní případ udál tak, jak je o něm účtováno, nebo tvrzeno (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 8. 2005 ve věci sp. zn. 5 Afs 188/2004, citovaná judikatura Nejvyššího správního soudu je dostupná na www.nssoud.cz). V dané souvislosti též z judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že „[p]okud daňový subjekt jednoznačně prokáže, že deklarovaný výdaj skutečně nastal, byť za jiných okolností, nežli je uvedeno na daňovém dokladu, je možné jej v souladu se zásadou materiální pravdy uznat za výdaj vynaložený v souladu s § 24 odst. 1 zákona o daních z příjmů. Je však nutno si uvědomit, že se jedná o situaci krajní, kdy standardní zákonem předpokládaný způsob uplatnění výdaje nebyl daňovým subjektem dodržen. Pokud chce daňový subjekt eliminovat důsledky svého pochybení, musí vynaložení výdaje prokázat jednoznačným, transparentním způsobem, tedy uvést a dokázat veškeré skutečné okolnosti týkající se předmětného výdaje, které budou v souladu s ostatními zjištěnými údaji a budou vytvářet přehledný a důvěryhodný obraz o celé transakci.“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 5. 2007 ve věci sp. zn. 9 Afs 30/2007).

Správce daně na základě dožádání u místně příslušného správce daně zjistil, že údajný dodavatel REALSTEEL s.r.o. je nekontaktní a byla mu opakovaně rušena registrace k dani z přidané hodnoty. Přiznání k DPH podával tento daňový subjekt v roce 2007 do 3. čtvrtletí. Jednatel této společnosti F. V. ji zaregistroval k dani z přidané hodnoty opět až dne 23.2.2009. Společnost REALSTEEL s.r.o. taktéž nepodala daňové přiznání k dani z příjmů právnických osob za rok 2008, a to i přesto, že k tomu byla správce daně vyzvána (odpověď na dožádání ze dne 20.12.2010, č.j. 393375/10/001930101194). Přitom je třeba zdůraznit, že „nekontaktnost a neplnění daňové povinnosti dodavatelem jsou samy o sobě důvody vedoucími k pochybnostem správce daně o reálném provedení celé obchodní transakce. Z judikatury Nejvyššího správního soudu jasně plyne závěr, že daňový subjekt nemůže být postihován jenom za to, že dodavatel je nekontaktní nebo že neplní své daňové povinnosti (srov. rozsudek ze dne 31. 5. 2007, č. j. 9 Afs 30/2007 – 73, nebo rozsudek ze dne 9. 10. 2007, č. j. 9 Afs 81/2007 – 60). V posuzovaném případě to mohl být nejvýše jakýsi vnitřní impuls správce daně se celou obchodní transakcí více zabývat.“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19.11.2014 ve věci sp. zn. 1 Afs 120/2014).

V rámci daňové kontroly správce daně písemností ze dne 1.6.2011, č.j. 201614/11/30393670537 žalobce vyzval k předložení důkazních prostředků vztahujících se k jeho daňovému tvrzení, zejména k předložení dokladů ke konkrétním obchodním transakcím a provedeným platbám na základě výdajových pokladních dokladů, které by prokázaly fyzické přijetí dodávek materiálu a jeho konkrétní využití, způsob zajištění dopravy materiálu atd. a k předložení dalších dokladů, které by

prokazovaly faktické uskutečnění obchodních transakcí mezi žalobcem a společností REALSTEEL s.r.o.

K výzvě správce daně žalobce předložil faktury vystavené společností REALSTEEL s.r.o., na jejichž základě uplatnil v daňovém přiznání výdaje v celkové výši 29 050 384 Kč, příjmové pokladní doklady o zaplacení faktur v hotovosti, a disk, který správce daně vyhodnotil tak, že jeho obsahem jsou pouze fotografie rozestavěných domů bez konkrétní identifikace. Ze žalobcem předložených fotografií tedy vyplývalo pouze to, že existují nějaké stavby a nikoliv, že je realizovala společnost REALSTEEL s.r.o. pro žalobce, tedy kdo stavby stavěl či kdo dodával materiál. Pokud jde dále o žalobcem předloženou rámcovou smlouvu o dílo ze dne 4.1.2008, uzavřenou se společností REALSTEEL s.r.o., tak jejím předmětem je objednávka stavebních, zemních a montážních prací v období od 4.1.2008 do 31.12.2008, přičemž z jejího obsahu neplynou žádné konkrétnější údaje. V této smlouvě nebylo nijak specifikováno např. místo plnění, o jaké stavby se jedná, apod. Její obsah tedy nijak neprokazuje, v jakém rozsahu byl materiál dodán, kde konkrétně, jaké konkrétní práce a na jaké stavbě byly provedeny, kdy došlo k dokončení a předání díla. Žádný jiný žalobcem předložený doklad přitom neprokazuje, že dílo bylo žalobci zhotovitelem skutečně předáno. Lze přitom racionálně očekávat, že doklad o předání a převzetí díla je pro objednatele podstatným dokumentem již pro možné uplatnění odpovědnosti za vady díla či uplatnění smluvních sankcí za nedodržení termínu plnění (čl. IV bod 4 a čl. V. odst. 2 smlouvy).

Správce daně také opakovaně předvolával k podání svědecké výpovědi bývalého jednatele společnosti REALSTEEL s.r.o. F. V. Dne 29.3.2012 se svědek dostavil a uvedl, že si již nevzpomíná, jakým způsobem byl materiál přepravován, odkud a na která místa a ani kdo jej přepravoval, uvedl, že by musel požádat o spolupráci či pomoc žalobce nebo pana K., současného jednatele společnosti. Doklady svědek nemůže předložit, jelikož již není jednatelem společnosti, na montážní práce najímal živnostníky, u některých dokladů se jednalo o subdodávku, ale na subdodavatele si již nevzpomněl. Svědek potvrdil své podpisy na předložených fakturách a pokladních dokladech o zaplacení faktur v hotovosti. Zároveň měl správce daně k dispozici protokol o výsledku svědka F. V. ze dne 26.11.2008 (protokol č.j. 344673/08/001930/11194), kdy na Finančním úřadě pro Prahu 1 svědek uvedl, že některé práce prováděla společnost SDN s.r.o., přičemž na základě dožádání Finančního úřadu v Olomouci bylo zjištěno, že tato společnost je nekontaktní. Také svědecká výpověď nového jednatele společnosti REALSTEEL s.r.o. P. K. ze dne 29.7.2010, provedená Finančním úřadem ve Valašských Kloboukách, v tomto směru nic nepřinesla, svědek vypověděl, že pouze v roce 2009 podepsal nějaké smlouvy u notáře, aniž by si jejich obsah pořádně přečetl, přičemž účetnictví společnosti REALSTEEL s.r.o. mu nikdy předáno nebylo. Ani v tomto směru se tedy správci daně nepodařilo v souladu s § 1 odst. 2 daňového řádu zjistit relevantní skutečnosti, jež by

jakkoli přispěly ke správnému stanovení daně z příjmů žalobci. Podle soudu je zřejmé, že svědek nebyl schopen uvést žádné relevantní konkrétní skutečnosti týkající se dodávek materiálu a montážních prací pro žalobce na stavbách na základě rámcové smlouvy o dílo. Správce daně proto správně vyhodnotil obsah výpovědi svědka F. V. jako důkaz, který neprokázal tvrzení žalobce. V tomto ohledu je irelevantní žalobcem namítaná okolnost, že svědek tak vypovídal z toho důvodu, že si konkrétní skutečnosti s odstupem několika let již nepamatoval. I kdyby tomu tak bylo, závěr správce daně, resp. žalovaného o nízké důkazní hodnotě svědecké výpovědi, zcela odpovídá tomu, co svědek uvedl. Tato skutečnost tak jde pouze k tíži unesení důkazního břemene žalobcem, neboť k tvrzením žalobce výpověď svědka žádnou důkazní hodnotu nepřinesla.

Také skutečnost, že úhrada faktur byla provedena v hotovosti, nikoli převodem mezi bankovními účty, nepřispívá k unesení důkazního břemene žalobcem. Realizovali daňový subjekt platbu za uskutečnění plnění v hotovosti, je důsledkem s tím spojeným riziko důkazní nouze ve vztahu k prokázání skutečnosti, že svému objednateli za dílo zaplatil. Příjmové doklady o zaplacení v hotovosti, ani v souvislosti s ostatními důkazními prostředky, tedy neprokazují tvrzení žalobce o tom, že společnost REALSTEEL s.r.o. žalobci dodala materiál a provedla montážní práce na stavbách.

V nyní projednávaném případě podle soudu správce daně prokázal, že o skutečném vynaložení výdajů za nákup materiálu a montážních prací od dodavatele – společnosti REALSTEEL s.r.o. existují pochybnosti. Pokud má žalobce za to, že tím, že předložil formálně bezvadné doklady, splnil svoji důkazní povinnost, tak tomu přisvědčit nelze. Žalobce skutečné vynaložení odečitatelných výdajů v celkové výši 29 050 384 Kč neprokázal. V této souvislosti není důvodná ani námitka žalobce, že předložené důkazní prostředky správce daně pouze nesprávně vyhodnotil. Naopak na základě předložených důkazních prostředků podle zdejšího soudu zcela důvodně přetrvávaly pochybnosti o skutečné realizaci deklarovaných transakcí. Žalobce nepředložil takové důkazní prostředky, které by byly takové důkazní hodnoty, aby pochybnosti správce daně vyvrátily. Prokazování uskutečnění výdaje je sice prvotně záležitostí dokladovou, současně je však třeba trvat na souladu skutečného stavu se stavem formálním.

Namítal-li žalobce, že s ohledem na výše vyslovené závěry měl správce daně uvést, kdo podle jeho názoru práce prováděl, a že žalobci nemůže být kladena k tíži současná nedostupnost účetnictví společnosti REALSTEEL s.r.o., pak nemůže být s takovou námitkou s ohledem na zákonnou úpravu rozložení důkazního břemene mezi daňovým subjektem a správcem daně úspěšný. Důkazní povinnost daňového subjektu v daňovém řízení byla opakovaně vyložena judikaturou Nejvyššího správního soudu, k tomu lze odkázat např. na rozsudek ze dne 9. 2. 2005 ve věci sp. zn. 1 Afs 54/2004,

ze kterého vyplývá, že daňové řízení, resp. dokazování v jeho průběhu, není založeno na zásadě vyšetřovací, nýbrž na prioritní povinnosti daňového subjektu dokazovat vše, co sám tvrdí. Stejně tak je možno odkázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 4. 2005, ve věci sp. zn. 5 Afs 147/2004, podle kterého v daňovém řízení leží důkazní břemeno na daňovém subjektu; jestliže ten nesplnil svou zákonnou povinnost již v řízení před správním orgánem, nemůže taková skutečnost být k tíži správního orgánu. Správce daně nemá povinnost prokázat, že údaje o určitém účetním případě jsou v účetnictví daňového subjektu zaznamenány v rozporu se skutečností, je však povinen prokázat, že o souladu se skutečností existují natolik vážné a důvodné pochyby, že činí tyto doklady nevěrohodnými, neúplnými, neprůkaznými nebo nesprávnými (§ 92 odst. 5 písm. c) daňového řádu, přičemž stejná právní úprava byla obsažena i v § 31 odst. 8 písm. c) zákona o správě daní a poplatků, účinném do 31.12.2010). Neunesení důkazního břemene daňovým subjektem neznamena, že správce daně má povinnost relevantní důkazy sám vyhledávat (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 7. 2008 ve věci sp. zn. 8 Afs 70/2007).

K žalobní námitce, že seznámení s výsledkem kontrolního zjištění ze dne 25.9.2012, č.j. 343674/12/303936705637, či zpráva o daňové kontrole nemohou obstát jako podklad dodatečného platebního výměru, neboť neobsahují úvahy správce daně k předloženým důkazním prostředkům, soud uvádí, že podle § 147 daňového řádu, dojde-li ke stanovení daně výlučně na základě výsledku daňové kontroly, popřípadě výsledku postupu k odstranění pochybností, považuje se za odůvodnění zpráva o daňové kontrole, popřípadě protokol o projednání výsledku postupu k odstranění pochybností. O zahájení, průběhu a ukončení daňové kontroly sepíše správce daně zprávu o daňové kontrole, která obsahuje výsledek kontrolního zjištění, včetně hodnocení důkazů zjištěných v průběhu daňové kontroly, a odkaz na protokoly nebo úřední záznamy, mimo jiné také o seznámení daňového subjektu s výsledkem kontrolního zjištění (§ 88 odst. 1 písm. d/ daňového řádu). Dále podle § 88 odst. 2 daňového řádu správce daně seznámí daňový subjekt s výsledkem kontrolního zjištění, včetně hodnocení dosud zjištěných důkazů, a předloží mu jej k vyjádření. Citovaná ustanovení daňového řádu správce daně dodržel; poukazoval-li žalobce konkrétně na chybějící hodnocení důkazních prostředků, to je vyčerpávajícím způsobem ve vztahu k dani z příjmu za zdaňovací období roku 2008 provedeno na straně 14-19 zprávy o daňové kontrole a dále v příloze seznámení s výsledkem kontrolního zjištění, obsažené ve správním spise, jak byl žalovaným soudem předložen. Zpráva o daňové kontrole tedy netrpí žádnou vadou, která by mohla způsobit nezákonnost dodatečného platebního výměru.

V. Závěr

Soud tedy dospěl ke stejnému závěru jako žalovaný, a to že žalobce v předmětné věci neunesl důkazní břemeno a neprokázal oprávněnost uplatnění

výdajů v podobě nákladů na dodávky materiálu a práce od společnosti REALSTEEL s.r.o. Žalovaný tedy nepochybil, pokud o tyto výdaje zvýšil základ daně z příjmů žalobce.

Pokud jde o argumentaci žalobce uplatněnou v replice ze dne 5.5.2014, že správce daně měl jako předběžnou otázku ve smyslu § 99 daňového řádu hodnotit platnost právního úkonu převodu obchodního podílu společnosti REALSTEEL s.r.o. na P. K., pak soud se jí zabývat nemohl. Podle § 71 odst. 2 s.ř.s. může žalobce rozšířit žalobní body jen ve lhůtě pro podání žaloby. Tato námitka byla s ohledem na nabytí právní moci žalobou napadeného rozhodnutí dne 23.9.2013 uplatněna po uplynutí dvouměsíční lhůty pro podání žaloby ve smyslu § 72 odst. 1 s.ř.s., tedy opožděně.

Soud tak neshledal žádný z uplatněných žalobních bodů důvodným a nad rámec uplatněných žalobních bodů nezjistil žádnou vadu, jež by měla za následek nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí a k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti.

Soud proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

VI. Náklady řízení

O nákladech účastníků řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, a proto mu nenáleží právo na náhradu nákladů řízení. Úspěšným byl žalovaný, tomu však podle obsahu soudního spisu nevznikly v řízení o žalobě žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti. Proto soud rozhodl, že žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž

směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 24. července 2015

Za správnost vhyotovení:
Romana Lipovská

David Raus, v.r.
předseda senátu